

Vrije Mare

"Vrij" omdat het verwijst naar 'vrijheid', naar 'ruimte geven', naar 'Vrije school' en "Mare" omdat het een vertrouwde term is vanuit het Kerstspel waarin de engel ons en de herders komt vertellen dat zij een 'Blijde Mare', een blijde boodschap heeft.

Pinksterfeest barst los

Dansen rond de meiboom

Een mooi moment zo rond deze tijd: bij de oudste kleuters komt langzaam het besef dat ze een nieuwe stap gaan maken door over te gaan naar de eerste klas, tegelijkertijd komt het afscheid van de zesdeklassers nu steeds dichterbij. Onze directeur Marjanne staat bij dit moment altijd even stil (en pinkt een traantje weg).

Met het vieren van het pinksterfeest 'bevrijden we ons van het materialisme

en streven we naar (geestelijk) bewustzijn in vrijheid', vat Marjanne dit feest samen.

"Na jaren van dansen rond de meiboom is het ook voor de 6de klas het startmoment om de Vrijeschool Almere los te laten en te streven

naar een meer eigen route met meer vrijheid. De leerlingen bewonen hun lichaam, hebben beheer genomen van hun gevoelsgebied. Ze zijn klaar om de overgang te maken naar het voortgezet onderwijs."

"De komende tijd staan in klas 6 veel sociale processen centraal. Ze hebben activiteiten die dat ondersteunen met een kamp, een nachtje slapen op school, het toneelstuk en nog veel. Ik pink altijd

een traantje weg op het moment dat de zesdeklassers hun meiboomlint met vieve loslaten en zich blij omdraaien... Na acht jaar is de laatste fase bij ons op school begonnen. We genieten stiekem (zonder dat zij dat zien) van elk moment!"

Klimboom op de Danslaan

Nog even terugkomend op de sponsorloop op de Danslaan: dankzij de kinderen is er zo'n 4000 euro opgehaald voor nieuwe speeltoestellen. In de meivakantie zijn de nieuwe toestellen geïnstalleerd. Zoals je ziet wordt er al lekker geklauterd over de nieuwe klimboom.

Plan Vrijeschool Oosterwold goedgekeurd

Ondertussen is er veel (goed) nieuws rond de Vrijeschool Oosterwold. Het ministerie van Onderwijs (OCW) heeft goedkeuring gegeven, dat betekent dat de school een BRIN-nummer toegewezen krijgt.

Hiermee zijn we een stap verder in de realisatie van vrijeschool Oosterwold, zegt directeur Marjanne. "Wij zijn blij dat het initiatief deze toewijzing heeft gekregen. Wat begon met een wens van ouders voor hun kinderen in Oosterwold, wordt realiteit."

Hilde Bergsma is aangesteld als projectleider nieuwbouw. Zij neemt het stokje over van 'kwartiermaker' Nicoline Vink. Mede dankzij haar inspanningen werden vorig jaar genoeg handtekeningen verzameld.

Hilde is proces- en projectmanager voor Maatschappelijk Vastgoed. Ze studeerde bouwkunde en heeft ervaring opgedaan bij een aannemer en later een ontwikkelaar. De afgelopen jaren heeft zij voor drie vrijescholen het nieuwbouwproces begeleid. "Daarom heb ik ook erg veel zin om het projectleiderschap voor de ontwikkeling en realisatie van jullie vrijeschool op te pakken en het proces in goede banen te mogen leiden."

Een feest van licht, lucht en kleur

Een bruidspaar, dansen rond een meiboom. Wat vieren we met Pinksteren? In deze Vrije Mare aandacht voor het pinksterfeest.

Pinksteren komt van het Griekse woord pentékosté wat staat voor 'de vijftigste dag'. Het is, zoals je misschien al wist, de vijftigste dag na Pasen. Of 49? Het hangt ervan af op welke dag je begint met tellen. Na zeven keer zeven dagen komen we in een soort 'voleindinging' terecht, stelt schrijver Fred Tak: Pinksteren kun je volgens hem zien als een eindstadium waarin alle zielen 'individueel vrij zijn, maar waarin toch allen met elkaar verbonden zijn'. Net als de apostelen, die ieder individueel, maar tegelijk ook collectief de Christusimpuls in hun harten voelden uitstromen.

Wat hoe zat het ook alweer? Met Pinksteren wordt de 'uitstorting van de Heilige Geest' herdacht, het begin van het christendom. In de kerkelijke traditie wordt over het pinksterfeest geschreven dat de leerlingen van Christus in Jeruzalem bij elkaar waren. Plotseling ging het in de ruimte waar zij bijeen waren waaien en verschenen er 'tongen als van vuur op hun hoofden' en werden zij met de Heilige Geest vervuld. Vervolgens zijn ze in staat om in allerlei vreemde talen het evangelie te verkondigen.

De heilige geest wordt in de kunst vaak afgebeeld met een witte duif. Dit is ook een beeld voor de vrede: alleen als wij als mens in vrede met onszelf en elkaar zijn, kunnen wij de taal van eenieder verstaan en spreken.

Een ander beeld dat met het pinksterfeest in de natuur waargenomen kan worden, is de aarde die zich als een bruid heeft getooid. De bomen en struiken staan in volle bloei. Insecten vliegen af en aan en bevruchten de bloesems opdat nieuwe vruchten en daarmee nieuwe zaden voor de toekomst worden gevormd.

Dit 'pinksterfeest' werd al bij veel heidense volkeren gevierd. In de loop der eeuwen zijn de elementen uit de niet-christelijke en christelijke pinksterfeest-vieringen samengevoegd. Pinksteren is een feest van licht, lucht en kleur geworden, van vogels en van bloemen. De beelden uit het Christendom en uit de natuur komen in het pinksterfeest bij elkaar.

Pinksterbruidspaar

Tijdens het Pinksterfeest mogen de kinderen in het wit gekleed naar school komen. De oudste kinderen in de kleuterklassen zijn pinksterbruid en -bruidegom. De uitbundigheid van het feest en de vele manieren om te versieren sluiten mooi aan bij de volle bloei van de natuur. Bloemenkransen van papier, slingers en bogen in de klas, op de gang en op het schoolplein. Een optocht, liedjes en spelletjes zijn mogelijkheden genoeg voor een vrolijke, kleurrijke viering.

Nog altijd is een bruidspaar een vaak voorkomende traditie bij Pinksteren. De bruid draagt daarbij het beeld voor de ziel uit, de bruidegom voor de geest. Pinksteren is het ultieme feest van verbinding. Verbinding tussen de mensen onderling, verbinding tussen de hemel en aarde; heilige verbondenheid waarvan het huwelijk symbool staat.

De meiboom

Een meiboom is een versierde paal of boom. De oorsprong van de dans om de meiboom ligt ver voor Christus. In de tijd van de druiden. De druiden deden dansen waarbij ze in extase kwamen, bijvoorbeeld om iemand beter te maken.

De viering van Pinksteren en dansen rond de meiboom staat in oude tradities symbool voor vruchtbaarheid. Tekenen hiervan kun je overal om je heen zien. De weiden staan vol jonge dieren. De bomen gevuld met bloesems. Insecten vliegen af en aan. De planten in volle bloei.

Oorspronkelijk was de meiboom een 'levende boom', waar rond werd

gedanst en gezongen. Later haalde men een spar of een berk uit het bos. De berk was een heilige boom bij de Germanen. De zilverwitte stam is het symbool van de zuiverheid, het frisse groen van de hoop op een mooie toekomst.

De prachtige spirituele betekenis van de meiboom schuilt in de linten. Deze symboliseren de individuele menszielen. Bij het dansen worden de linten in elkaar geweven tot een geordend patroon. Alle linten zijn verbonden met elkaar en met het hogere, het 'centrale'. De meiboom vertelt ons dat we altijd met elkaar kunnen verbinden.

Van grond naar mond

Klas 6b naar de Floriade: 'Een aanrader'

Het afscheid van klas 6 komt steeds dichterbij. "We zijn bezig met allerlei fijne en leuke dingen en mooie herinneringen te maken", schrijft juf Jacqueline van klas 6B. Zo bracht de klas een bezoek aan de Floriade. Hoe dat was, beschrijft ze hieronder.

De tijd was eigenlijk wat kort om echt alles te kunnen zien. Maar voldoende om sfeer te proeven.

We begonnen met een presentatie 'van grond tot mond'. Interessant hoe de ontwikkeling in de glas- en tuinbouw zich de afgelopen 30 jaar heeft ontwikkeld en welke innovatieve ontwikkelingen er plaatsvinden. Voor onze leerlingen werd het als een

beetje saai ervaren, omdat ze veel informatie al hebben gehad in de plantkunde in klas 5. Maar de drone die gebruikt wordt om insecten te bestrijden die schadelijk zijn voor de gewassen, zonder daarbij chemicaliën te hoeven gebruiken, was zeker interessant.

Daarna hebben de kinderen nog twee uur zelfstandig over het terrein kunnen lopen. Onderweg kom je dan wel wat kinderen tegen die enthousiast vertellen en je adviseren waar je moet kijken. Maar om 14.00 uur was het ook wel weer genoeg.

Zoals een leerling het goed omschreef: de Floriade is een aanrader. Het eten was misschien wat prijzig,

maar bedenk dat het biologisch is en dan is het zeker niet te duur. Het park ziet er heel verzorgd uit. Er wordt nog volop gewerkt aan de beplanting, maar dat is niet storend. In ieder gebouw zijn leuke activiteiten, ook met vriendelijke mensen die je graag willen helpen.

Een abonnement is fijn als je alles beter wil zien, want dan ga je makkelijk nog een keertje terug. Misschien ook een kritische noot van klas 6: treintje en kabelbaan kosten extra geld. Voor een dergelijke toegangsprijs zou dat eigenlijk gratis moeten zijn. We hebben genoten en wensen iedereen die nog van plan is te gaan ook veel plezier!

'Ieder kind heeft iets eigens, dat wil ik gaan ontdekken'

Op deze plek stellen we iedere keer een nieuwe collega voor. Deze keer drie vragen over het verleden, het heden en de toekomst aan Anna van Laer, juf van de 5de klas op de Monteverdi.

Wie ben je?

Mijn naam is Anna van Laer, 25 jaar oud en ik kom uit Utrecht. Sinds 2020 ben ik juf bij de Vrijeschool Almere, ruim een jaar als stagiaire en nu juf van de 5de klas op de Monteverdi.

Wie ben ik? Afgelopen september heb ik tijdens mijn Camino (een pelgrimstocht van 900km) naar Santiago de Compostella lang over deze vraag nagedacht. Welke ervaringen, keuzes en mensen vormen mij? Deze vragen probeerde ik tijdens mijn reis te beantwoorden.

Ik ben vrolijk, rustig en zorgzaam. Ik hou van structuur en vind het heerlijk om creatief bezig te zijn. Soms ben ik ook wat eigenwijs en bewandel ik graag mijn eigen pad.

Waar begon je weg?

Ik ben geboren in Zeist en samen met mijn broertje opgegroeid in Driebergen. Ik kom uit een warm en liefdevol gezin waarbij de meeste familieleden binnen vrijescholen werken.

Als vierjarige ben ik daarom ook naar de vrijeschool in Driebergen gegaan. Leren was niet mijn sterkste kant. Ik moest hard werken voor taal en rekenen, maar ik genoot van de kunstvakken en alle mooie periodes. Pas op de Stichtse Vrije School (de middelbare) kwam het leren op gang en heb ik mijn havo kunnen halen.

Wat ga ik doen? Welke studie ga ik volgen? In mijn tussenjaar ben ik als au-pair naar Engeland gegaan

en heb ik vele verschillende studies bekeken. Fysiotherapie, creatieve therapie, logopedie, wiskunde en laboratoriumonderzoek.

Toen riep ik nog: ik word geen juf!

Uiteindelijk heb ik gekozen voor de opleiding Ecologische Pedagogiek aan de Hogeschool Utrecht. Ik wilde graag de antroposofie loslaten en een andere kant van de opvoeding zien. In deze studie heb ik samengewerkt met vele kinderen: het gezonde kind, het zieke kind, dove/slechthorende kinderen, vluchtelingkinderen, kinderen met een verstandelijke beperking en kinderen met gedragsproblemen. Na vier jaar heb ik succesvol de opleiding afgerond en ben ik pedagoog.

Maar... dit is ook niet mijn beroep, het is interessant, maar niet wat ik mijn leven lang wil doen...

In 2020 ben ik begonnen aan de flexibele deeltijdopleiding Vrijeschool Pabo. Dit was voor mij thuiskomen. Ik had de sfeer, de materialen en het werken met hoofd, hart en handen gemist.

Op het moment dat ik mijn eerste les had gegeven in klas 2 op de Vrijeschool Almere wist ik het zeker: dit is het enige beroep dat ik wil uitoefenen!

Hoe vervolg je je weg?

Ik ben nu nog studerende aan de Vrijeschool Pabo. Ik hoop volgend schooljaar deze studie af te kunnen ronden. Het studerende leven wil ik achter mij laten en mijn rol als juf gaan vervullen. Ik wil dolgraag samen met de kinderen gaan leren en de leerstof per ontwikkeljaar eigen gaan maken. Ieder kind heeft iets eigens en ik wil dit samen met hen gaan ontdekken!

Stap voor stap zal ik mijn nieuwe weg bewandelen. Welke keuzes maak ik op deze weg? Wie kom ik tegen? Wie loopt er met mij mee?

'De brede blik op de ontwikkeling van kinderen sprak ons aan'

Waarom kiezen ouders voor een vrijeschool? Wat krijg je als ouder allemaal mee van de antroposofie? Iedere maand laten we een ouder aan het woord in deze blogestafette. Hans Hogervorst heeft het stokje doorgegeven aan Martijn Boomsma. "Ik heb als kind de warmte en rituelen gemist op de lagere school die ik bij vrijeschool juist wel terugzie."

niet want ik heb op een openbare basisschool gezeten, dus ik ken de praktijk niet zo goed.

Een gesprek gaat vaak zo: "Ja, mijn kinderen zitten op de Vrije School. Daar hebben ze nog klassen dus moeten we even omrekenen naar groepen. Veel kinderen kleuteren wat langer en die van ons ook."

Wij zijn zo'n negen of tien jaar geleden komen kijken en vielen op het gebouw van de Lierstraat, de sfeer en de verhalen. Met name de bredere blik op de ontwikkeling van kinderen sprak ons aan. Niet alleen kijken naar de cognitieve prestaties maar ook naar de emotionele en sociale ontwikkeling.

Ik, mijn vrouw Zamire en onze kinderen Zahra (12) en Merlijn (10) hebben vaak wat uit te leggen als het gaat over de vrijeschool buiten de bekende kring. Maar zo heel goed ken ik de vrijeschool ook

Mensen denken bij de vrijeschool toch vaak aan ongestructureerd. Of: niks moet, alles mag. Dat klopt niet. Met het woord 'vrij' wordt bedoeld dat een leerling zich in vrijheid op elk vlak van zijn persoonlijkheid moet kunnen ontwikkelen. Dat klinkt ons als muziek in de oren.

Het heeft wat mij betreft heel goed uitgekapt. Mijn dochter, de oudste, gaat volgend schooljaar naar de Geert Groote in Amsterdam. Mijn zoon zit in de vierde klas en doet het op alle fronten ook prima. Het onderwijs past beter bij mijn dochter dan bij mijn zoon, maar ook voor mijn zoon was een openbare school echt niet beter geweest. Alleen een sport & game school had hem beter gepast, maar die bestaat nog niet volgens mij.

Ik heb als kind de warmte en rituelen gemist op de lagere school die ik bij vrijeschool juist wel terugzie. Natuurlijk hebben de specifieke leerkrachten van onze school daar een hele grote rol in. Een filosofie of theorie kan nóg zo goed zijn, maar de mensen die ermee werken zijn uiteindelijk degenen die de waarde ervan echt bepalen. Ik denk dat wij daarmee op onze school veel geluk hebben gehad.

Martijn geeft het stokje door aan Mirjam van Kessel. Wil je ook een keer een blog schrijven? Laat het de redactie weten via vrijemare@vrijeschool-almere.nl

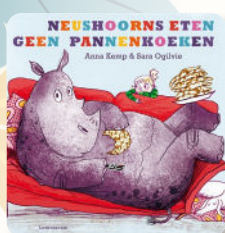

**VRIJESCHOOL
ALMERE**

Over een boer die verliefd is op de dierenarts - en 4 andere boekentips

Suzanne Jansen is juf van klas 2a, maar is ook coördinator van de schoolbibliotheek. Een rol die haar op het lijf is geschreven. In de Vrije Mare heeft ze een vaste rubriek met boekentips. Zit er iets voor uw kind tussen?

Deze maand heb ik weer een aantal leuke, grappige en inspirerende boeken die ik graag met jullie wil delen.

Neushoorns eten geen pannenkoeken
Anna Kemp en Sara Ogilvie

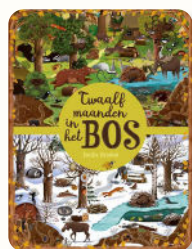
Ik begin met het prentenboek 'Neushoorns eten geen pannenkoeken' van Anna Kemp en Sara Ogilvie. Ik heb dit prentenboek altijd met veel plezier aan mijn eigen kinderen voorgelezen. Bepaalde aspecten zijn wel erg pijnlijk herkenbaar. Het boek gaat namelijk over Maartje wiens ouders nooit tijd hebben om echt naar haar te luisteren en altijd druk bezig zijn met andere dingen. En ja, ook ik moet toegeven dat dat bij mij thuis regelmatig gebeurt. Je bent zo druk met van alles en nog wat dat wanneer mijn dochter weer een heel verhaal vertelt, ik maar wat bevestigend hum en naderhand niet echt weet wat ze nu allemaal verteld heeft. Zo ook bij Maartje. Er is namelijk een enorm grote parse neushoorn bij hun in huis terechtgekomen maar haar ouders willen het maar niet horen. Totdat alle pannenkoeken op zijn... en hoe het dan verder afloopt, dat kun je lekker zelf lezen!

De boer en de dierenarts
Pim Lammers

Thuis bij mijn zusje

kreeg ik het prentenboek 'De boer en de dierenarts' van Pim Lammers in de handen gedrukt. Een boek over een boer die steeds de dierenarts belt omdat één van zijn dieren ziek is. Er blijkt steeds niets met de dieren aan de hand maar wel met de boer, want die is verliefd op de dierenarts en verzint steeds een smoesje om hem weer te zien. Een grappig boek over verliefdheid.

'Twaalf maanden in het bos'
Emilia Dziubak

Van een moeder bij ons op school kreeg ik de tip

'Twaalf maanden in het bos' van Emilia Dziubak. Een prachtig prentenboek met grote, gedetailleerde prenten zonder tekst waar eindeloos veel op te ontdekken valt. Het boek neemt ons mee gedurende de twaalf maanden die er in een jaar zitten en laat zien hoe het er in deze maanden uitziet in het bos en wat de verschillende dieren aan het doen zijn. Ook wanneer je het boek al meerdere keren bestudeerd hebt, valt er toch nog weer iets nieuws te ontdekken. Deze staat op mijn verlanglijst.

De grote kleine kapitein
Paul Biegel

In de klas zijn we op dit moment bezig in 'De grote kleine kapitein' van Paul Biegel. Het verzamelboek met de drie boeken: De kleine kapitein, De kleine kapitein in het land van Waan en Wijs en de Kleine kapitein in het land van Schrik en Vreeze. Hoewel ik voor mijn gevoel bijna alle boeken van Paul Biegel als kind verslonden heb, kon ik me dit boek niet meer herinneren. Een mooi moment dus om

hem aan de klas voor te lezen. We zijn nu zo'n zes hoofdstukken ver in het boek en de kinderen en ik genieten met volle teugen. Zelfs de kinderen die hem al van thuis kennen! De hoofdstukken zijn kort en bondig met humor en spanning en dus ideaal om in de pauzes voor te lezen. Wat een heerlijk vooruitzicht dat we voorlopig voort kunnen met deze drie boeken in één!

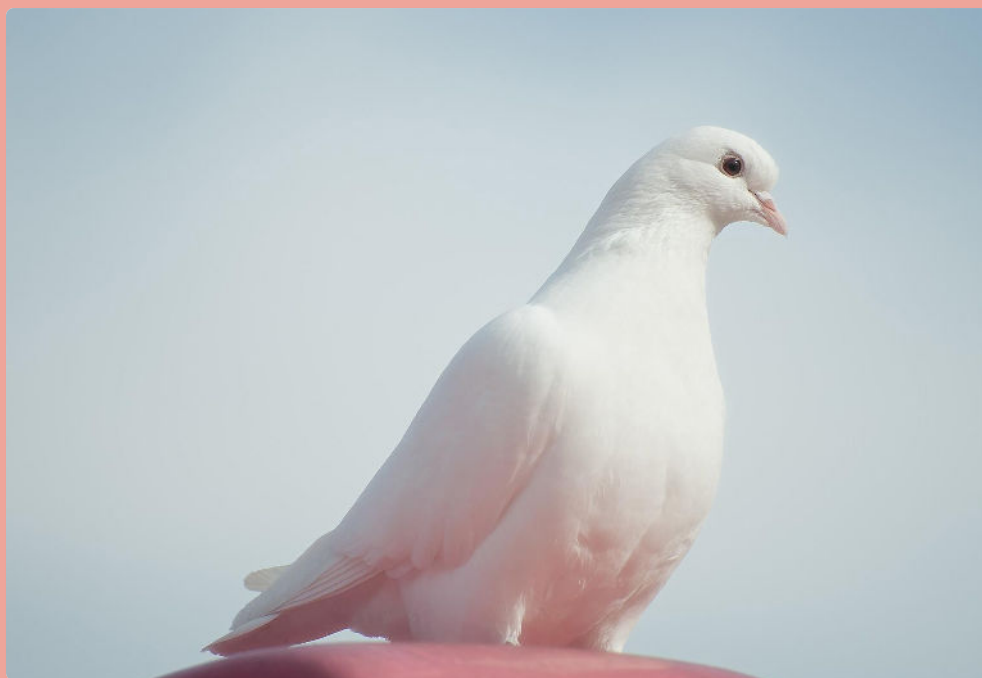

Woodwalkers
Katja Brandis

Toen ik een aantal weken terug met mijn dochter in de boekhandel was,

mocht ze een boek uitkiezen. Het idee was om zelf te lezen maar ze wilde hem toch liever voorgelezen krijgen. Ze heeft toen gekozen voor het eerste deel van de serie 'Woodwalkers' van Katja Brandis. Het verhaal gaat over een jongen, Carag, die zich kan veranderen in een poema. Hij leeft als poema met zijn ouders en zus in de natuur. Zijn ouders en zus zijn ook Woodwalkers en kunnen dus ook wisselen van poemagedaante naar mensengedaante. Zij doen dat liever niet en uiteindelijk maakt Carag de keuze om zijn ouders en zus te verlaten en voortaan als mens door het leven te gaan. Vervolgens komt hij erachter dat er nog veel meer Woodwalkers bestaan en komt hij op een internaat terecht met alleen maar Woodwalkers. Hier maakt hij nieuwe vrienden en beleeft hij het ene spannende avontuur na het andere. We zijn bij mij thuis ondertussen in het derde deel aanbeland, er zijn er zes. En daarna kunnen we ook nog verder met de Seawalkers serie, daarin gaat het over mensen en kinderen die zich in een zeedier kunnen veranderen. Dus voorlopig hebben we nog genoeg te (voor)lezen!

Liedje

Voor mijn venster vliegt een duifje
Kijk eens hoe zijn vleugels slaan
In en uit door ieder raampje
Ja, nu blijft hij even staan.
Klap, klap, doe ik met mijn handen
En nu vlieg ik heen en weer
Allemaal een rondje draaien
En we dansen weer een keer.

Redactie:

Michiel de Vries
Michelle Leeftang

Vormgeving:

Mariia Vinogradova

Tips? Mooie foto's?

vrijemare@vrijeschool-almere.nl